

31962R0026

993/62

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

20.4.1962

NAŘÍZENÍ č. 26**o použití určitých pravidel hospodářské soutěže na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi**

RADA EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 42 a 43 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Shromáždění,

vzhledem k tomu, že na podle článku 42 Smlouvy je jednou ze záležitostí, o které se rozhoduje v rámci společné zemědělské politiky, to, zda se mají pravidla hospodářské soutěže stanovená Smlouvou vztahovat na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi a ustanovení obsažená dále tedy budou muset být doplňována ve světle vývoje této politiky;

vzhledem k tomu, že návrhy předložené Komisí za účelem formulace a provádění společné zemědělské politiky ukazují, že se určitá pravidla hospodářské soutěže musí od tohoto okamžiku vztahovat na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi, aby se odstranily praktiky, které jsou v rozporu se zásadami společného trhu a škodlivé pro dosažení cílů stanovených v článku 39 Smlouvy, aby se poskytl základ pro budoucí vytvoření systému hospodářské soutěže přizpůsobeného vývoji společné zemědělské politiky;

vzhledem k tomu, že pravidla hospodářské soutěže vztahující se na dohody, rozhodnutí a jednání uvedená v článku 85 Smlouvy a na zneužívání dominantního postavení se musí vztahovat na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi, pokud jejich fungování nebrání fungování národních organizací zemědělských trhů nebo neohrožuje dosahování cílů společné zemědělské politiky;

vzhledem k tomu, že zvláštní pozornost je oprávněná v případě organizací zemědělců, které se zabývají zejména společnou produkcí nebo obchodem se zemědělskými produkty nebo využíváním společných zařízení, pokud tato společná činnost nebrání soutěži nebo neohrožuje dosahování cílů uvedených v článku 39 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že Komise musí mít výlučnou pravomoc podléhající přezkoumání Soudního dvora ke stanovení toho, zda jsou splněny podmínky stanovené ve dvou výše uvedených bodech, pokud jde o dohody, rozhodnutí a jednání uvedené v článku 85 Smlouvy, aby se zabránilo chybnému vývoji společné zemědělské politiky a aby se zajistila právní jistota a nediskriminační zacházení s dotyčnými podniky;

vzhledem k tomu, že Komise musí v otázkách dumpingu vyhodnotit všechny příčiny jednání, na která jsou podány stížnosti, a zejména úroveň cen, za které jsou produkty z jiných zdrojů dováženy na daný trh, aby se mohla vzít v úvahu zvláštní ustanovení Smlouvy, která se týkají zemědělství, a zejména ustanovení článku 39 Smlouvy; že ve světle svého hodnocení musí učinit doporučení a schválit ochranná opatření stanovená v čl. 91 odst. 1 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že za účelem provádění pravidel pro podporu produkce zemědělských produktů a obchodu s nimi jako součásti vytváření společné zemědělské politiky by Komise měla mít možnost vypracovat seznam stávajících, nových nebo navrhovaných podpor, aby členské státy náležitě upozornila a navrhla jim vhodná řešení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Od vstupu tohoto nařízení v platnost se články 85 až 90 Smlouvy a ustanovení přijatá k jejich provádění s výhradou článku 2 vztahují na všechny dohody, rozhodnutí a jednání uvedené v čl. 85 odst. 1 a článku 86 Smlouvy, které se vztahují na produkci produktů uvedených v příloze II Smlouvy nebo na obchod s nimi.

Článek 2

1. Čl. 85 odst 1 Smlouvy se nevztahuje na dohody, rozhodnutí a jednání uvedené v předchozím článku, které tvoří nedílnou část vnitrostátní organizace trhu nebo jsou nezbytné pro dosažení cílů stanovených v článku 39 Smlouvy. Zejména se nevztahuje na dohody, rozhodnutí a jednání zemědělců, zemědělských sdružení a svazů těchto sdružení náležejících jednomu členskému státu, které se zabývají produkcí nebo prodejem zemědělských produktů nebo využíváním společných zařízení ke skladování, opracování nebo zpracování zemědělských produktů, a v rámci kterých neexistuje povinnost účtovat stejné ceny, pokud Komise neshledá, že je tímto bráněno soutěži a že jsou ohroženy cíle uvedené v článku 39 Smlouvy.

2. Po konzultaci členských států a slyšení dotyčných podniků nebo sdružení podniků a fyzických nebo právnických osob, které považuje za vhodné, má Komise výlučnou pravomoc podléhající přezkoumání Soudního dvora stanovit rozhodnutím, které bude zveřejněno, které dohody, rozhodnutí a jednání splňují podmínky uvedené v odstavci 1.

3. Komise provede toto stanovení buď z vlastního podnětu nebo na žádost dotyčného orgánu členského státu nebo zúčastněného podniku nebo sdružení podniků.

4. Zveřejnění uvede jména zúčastněných stran a hlavní obsah rozhodnutí. Musí vzít v úvahu oprávněné zájmy podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

Článek 3

1. Aniž je dotčen článek 46 Smlouvy, vztahuje se čl. 91 odst. 1 Smlouvy na obchod s produkty uvedenými v příloze II Smlouvy.

2. S náležitým ohledem na ustanovení Smlouvy, která se týkají zemědělství, a zvláště na ustanovení článku 39, zhodnotí Komise všechny příčiny jednání, na která jsou podány stížnosti, zejména úroveň cen, za které jsou produkty z jiných zdrojů dováženy na daný trh.

Na základě tohoto zhodnocení učiní doporučení a schválí ochranná opatření stanovená v čl. 91 odst. 1 Smlouvy.

Článek 4

Ustanovení čl. 93 odst. 1 a odst. 3 první věty Smlouvy se vztahují na podpory poskytované na produkci produktů uvedených v příloze II Smlouvy a na obchod s nimi.

Článek 5

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*, s výjimkou článků 1 až 3, které vstupují v platnost dne 1. července 1962.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. dubna 1962.

Za Radu

předseda

M. COUVE de MURVILLE